

under denne Lovs Beskyttelse. Vi have jo ogsaa farlige Arbejder ude paa Landet, som komme ind under Loven, f. Eks. Arbejder ved Tærskværker og ved Maskineriet i vore moderne Mejerier. Det kan ikke nægtes, at saa komplicerede som disse Maskinerier nu ere i enhver Henseende, ere de meget farlige, og vi se da ogsaa, at der forefalder mange Ulykkestilfælde derved. Som sagt, jeg tror ikke, at Loven vil have den Virkning, at vi derfor ville faa mindre Arbejdskraft paa Landet, end vi nu have. Det er i alt Fald min Overbevisning, at Loven ikke vil faa det mindste at betyde i den Retning. — Det næste Punkt, som man har anket over, er, at Varerne skulde blive fordyrede for Landbruget, naar denne Lov blev vedtagen, hvilket atter vilde blive til Tab for Landbruget. Jeg tror slet ikke paa dette, jeg tror ikke, at man vil komme til at mærke dette i den allermindste Grad. Selv om man vilde lægge denne Forsikring paa det færdige Arbejde, som Landbruget køber hos Industrien, tror jeg ikke, det vilde blive saa meget, at det kunde mærkes paa hver enkelt Genstand. Det er allerede fremdraget her i Salen, at de store industridrivende allerede have deres Arbejdere forsikrede, og jeg har aldrig hørt, at der var Tale om, at det færdige Produkt af den Grund var blevet dyrere, end det havde været før. Heller ikke paa dette Omraade tror jeg, at de ærede Medlemmer have Ret, naar de sige, at Produkterne ville blive fordyrede i hvert Fald ikke i nogen væsentlig Grad, saaledes at det kan mærkes. Tværtimod tror jeg, at i de allerfleste Tilfælde vil i alt Fald Konkurrencen være saa stærk, at Arbejdsgiverne selv komme til at betale denne Udgift. Naar man nu har sagt, at det var skadeligt for og hensynsløst mod Landbruget, at man søger at gaa den Vej, som man her har gjort Forsøg paa at gaa, og at man af den Grund skulde faa Landbrugets Mishag, ja, saa tror jeg snarere, at dette vilde være Tilfældet, hvis man uden nærmere Undersøgelse gik til at vedtage en Lov, hvor alle kom med under Ulykkesforsikring, uanset, i hvilke Erhverv og ved hvilken Lejlighed det var, at Ulykken skete. Jeg tror snarere, at man kunde være bange

for at komme hjem med en saadan Lov, og at den snarere vilde tyngte Landbruget end det, her foreslaas. Jeg skal minde om, at det ærede Medlem for Ringkøbing (J. C. Christensen) udtalte, at han efter sin Erfaring var overbevist om, at Landmændene ikke vare mere sene i Vendingen, end at naar dette Forslag blev vedtaget, vilde f. Eks. alle Mejerier, enten i enkelte Provinser eller i hele Landet, danne en Assuranceforening for sig selv, hvorved de vilde undgaa, at Loven vilde medføre nogen væsentlig Byrde for dem. Det troede det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) ikke! Det forstaar jeg dog ikke, thi en saa praktisk Landbruger som det ærede Medlem maa vide, at er der noget, Landmændene for Tiden ere inde paa og have nemt ved, er det at lave Foreninger. I det foreliggende Tilfælde er det aldeles urimeligt at sige, som det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) siger, at den Byrde, som derved vilde blive paalagt Mejerierne, vilde blive vanskelig at bære, navnlig for de smaa Mejerier, som i Forvejen have ondt nok ved at staa sig, medens han i samme Aandedræt sagde, at han beklagede meget, at Arbejderne paa Landet ikke vare tagne med. Er det dog ikke en Modsigelse, at man først i høje Toner beklager, at Landbruget i sin Helhed ikke er taget med, og saa ved Siden deraf beklager, at enkelte af de mest farlige Erhverv ere tagne med? Jeg forstaar ikke disse Udtalelser; der er efter min Mening ikke rigtig god Logik deri. Jeg mener fremdeles, at alle Slagterierne i Landet, som jo ogsaa komme ind under Loven, ligeledes ville slutte sig sammen i en Assuranceforening, og den Byrde, der derved paalægges dem ved Forsikring af deres Arbejdere, vil da ikke være af nævneværdig Betydning. For øvrigt har der paa en Del Svineslagterier omkring i Landet allerede været talt om, at man burde assurere sine Arbejdere mod Ulykkestilfælde. Nu kommer der en Lov og siger, at man skal gøre det, og saa bliver det gjort, uden at nogen har noget derimod, thi det er en human Tanke og et Krav, som man anser Nutiden for berettiget til at stille over for farlige Erhverv. Den Tale, at man deler Arbejderne i to Klasser, er saa tit eller i